

[Oluf Pedersen.]

sættes, at ogsaa af anden Formue — det gælder bl. a. Formuebeløb anbragt i offentlige Obligationer — skal betales en lignende Afgift, hvis Beløb skal bruges til Afdrag paa Statsgæld, idet Formue- og Indkomstskatten til Staten da skal nedsættes tilsvarende. Opgørelsen skal ifølge § 50 foretages af Skattemyndighederne, og det er givet, at der maa tages Hensyn til den Formuenedgang, som for visse Formuer vil ske ved Ophævelse af Toldbeskyttelsen. Fra vor Side ønsker vi, at der skal gives Udtryk for det Princip, at der skal ske en Ligestilling af Formuerne, og derfor skal der af Finansministeren fastsættes nærmere Regler.

I Tilslutning til Ændringsforslaget skal jeg ganske kort redegøre for dets Virkninger over for det offentlige, over for Skødehaverne, dels i Landejendomme, dels i andre Ejendomme, og over for alle de i Obligationer interesserede.

Se, det Beløb, man skal bruge til Dækning til Skødehaverne, bliver 300 Mill. Kr. om Aaret, hvilket svarer til det Beløb, som Formueafgiften vil give. Dertil kommer en Grundskyld paa $4\frac{1}{2}$ pCt., som giver 200 Mill. Kr., der bruges dels til Ophævelse af Ejendomsskylden, dels til Ophævelse af Toldskatter og andre indirekte Skatter. Men ud over denne Lettelse paa et Par Hundrede Millioner Kroner betyder jo Ophævelse af Toldmonopolet en Lettelse for Erhvervslivet, for Omsætningen paa andre et Par Hundrede Millioner Kroner. Og dertil kommer en Lettelse med Hensyn til den ukontrolable, men utvivlsomt meget store Varefordyrelse, som finder Sted i Kraft af Valutacentralen, og den Varefordyrelse, som finder Sted i Kraft af den gennemførte Planøkonomi og anden Varefordyrelsespolitik. Jeg regner med, at Gennemførelsen af et Forslag som dette vil betyde en aarlig Lettelse gennem ophævede Skatter, ophævede Byrder paa ca. 500 Mill. Kr. eller i Gennemsnit ca. 600 Kr. for hver Familie her i Landet. Dette sker ved, at den falske Kapital bliver slaaet ud, det vil sige, det vil resultere i, at der ikke bliver en lavere Arbejdsløn her i Landet, men at den Arbejdsløn, som betales, faar større Købekraft. En Mand, der tjener 2 000 Kr., faar nu, naar han skal ud at købe Varer for sine 2 000 Kr., kun en Varemængde, der reelt svarer til ca. 1 400 Kr. I det Øjeblik han kan købe disse Varer til den rigtige Pris, har han en Købekraft tilbage paa 600 Kr. Disse Penge vil han saa købe Varer for, og det resulterer ikke alene i, at han kan faa tilfredsstillet Ønsker, som han har,

men ogsaa i, at der skal nogle til at tilfredsstille disse Ønsker, og det vil sige, at der bliver Beskæftigelse, det vil sige, at man slipper af med den forbandede Arbejdsløshed.

Hvad angaar de besiddelsesløse, skal de jo hverken betale den nye Grundskyld eller Formueafgiften. Deres lige Ret til Jorden og den frie Adgang til Jord uden Købesum sikres. Deres Andel i Grundrenten bruges til Nedsættelse af Skatter, og dette sænker Leveomkostningerne med ca. 30 pCt. og øger derved Købeevnen. Det giver mere Beskæftigelse, og det medvirker til at skabe Grundlag for den rigtige Løn. En arbejdsløs, som maaske faar 1 000 Kr. om Aaret i Understøttelse, vil for den samme Understøttelse være i Stand til at købe for 300 Kr. flere Varer. Det vil sige, at han kan tilfredsstille Ønsker, han har, men det vil naturligvis ogsaa sige, at saa skal disse Varer fremskaffes, og derved skabes der Beskæftigelse.

Det, som dette Tings Medlemmer, der giver sig af med Lovgivning, først og fremmest bør have for Øje, er, at intet er saa skadeligt som at gaa hen og beskutte Omsætningen, beskutte selve Livsvirksomheden i et Samfund. Hvis man gør det gennem en Varefordyrelsespolitik, bliver Resultatet naturligvis, at man sætter Omsætningen i Staa til Skade for alle her i Landet. Det er ganske givet, at man kan gennemføre Lovgivning her i Landet, som er til Skade for praktisk talt alle Borgerne, men det er lige saa sikkert, at hvis man gennemfører en Lovgivning, som ophæver Varefordyrelse, som uden at sænke Prisen for Producenterne sænker Prisen for Forbrugerne, betyder det en Gevinst for praktisk talt alle Borgere i Landet. Den Skattelovgivning, hele det System, man opretholder, svarer i Virkeligheden til, om en Bondemand, der skulde køre til Møllen, i Stedet for at lægge Sækkene op i Vognen vilde lægge dem frem foran Hjulene, saaledes at han ikke kunde køre. Vi vilde være ganske klar over, at han var en Idiot. Men hele den Lovgivning, der er gennemført i de senere Aar, hviler i Virkeligheden paa det samme Princip.

Hvis man ser paa denne Formueafgift paa 30 pCt. og Obligationsejernes Stilling dertil, er Forholdet det, at Obligationsejeren skal betale disse 30 pCt., men til Gengæld faar han ogsaa den Fordel, der ligger i Nedgangen i Leveomkostningerne, en Nedgang, som antagelig vil udgøre de samme 30 pCt., saaledes at det intet Tab betyder for ham. For Landbruget ændrer